

Ötvenhat 56. születésnapjának méltó megünneplése

Különleges programmal állt elő a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Stúdió KB

Katonák vonultak az I. András térre, a légielő zenekar pedig rázendített a Himnuszra. 56-hoz hasonló időjárásról beszéltek a templomból az ünnepségre megérkező idősök. Kőre rakott táblakép hirdette a mártírok emlékét, Ottó Péter polgármester mondott ünnepi beszédet. 1956. október 23-ára emlékezett Zirc városa.

„56 év telt el azóta, hogy az egyetemisták, főiskolások tüntetést hirdettek, hogy kifejezzék szabadságvágyukat. Jelszavakat skandálva, forradalmi dalokat énekelve, pár óra alatt ötvenezeren csatlakoztak hozzájuk. A főváros utcáin zajló tüntetés rövid időn belül forradalomná vált” – idézte fel a múlt eseményeit *Encz Ilona*, a szervező intézmény munkatársa, majd *Vándorfi László*, a Pannon Várszínház igazgatójának irodalmi percei következtek.

– A szabadság, a demokrácia, az emberi jogok érvényesítése olyan elemi és természetes szükséglet, mint az egészség. Az elnyomtatás, a hátrányos megkülönböztetés, a jogfosztottság betegség. A totális diktatúra zsarnoksága maga a halál – mondta Ottó Péter polgármester ünnepi beszédében. Az ötvenhat évvel ezelőtt történetekkel kapcsolatban úgy fogalmazott: a magyar nép nem csak megszüntetni, megtagadni, lebontani akart, hanem alkotni, megteremteni, felépíteni is, ezt példázza a forradalmi és munkástanácsok megválasztása. Embertelen, elnyomó diktatúrát akartak megszüntetni és emberséges, demokratikus társadalmat szerettek volna építeni – ezt a feltámadást, ezt a reményt, ezt az alkotó országos demokratikus kibontakozást fojtotta vérbe a szovjetek fegyveres agressziója – mondta beszédében a városvezető, hozzátéve, hogy a fejlettnak tartott nyugati világ csak figyelt, de nem avatkozott bele a történésekbe, így a szabadságáért harcoló kicsiny ország reménytelenül magára maradt.

A városvezető ismertette a megtorlás következményeit, és felhívta a figyelmet arra, hogy a szovjet birodalom bukásának egyik első, előidéző eseménye volt a magyarok forradalma, amely ma már nemzetközi jelentőséggel is bír.

A főútvonalról érkező motorzaj, autósuhanás sem tudta elnyomni az igazságról és becsületről alkotott gondolatokat: „azokat a dolgokat kell másoknak írásban továbbhagyományozni, amelyek megegyeznek az igazsággal és a becsülettel, különben utódaink sem jól, sem rosszul nem emlékeznek majd tetteinkre” – idézte a szónok Bethlen Jánost, I. Apafi Mihály fejedelem történetíróját. Hozzátette: az igazságot kell feltárni egy nemzet történetében, s mindezt becsülettel kell tenni. Magyarországon a rendszerváltozás után két évtizeddel is időszerű követelmény ez, hiszen az állampárti diktatúra idején generációk csak eltorzított képet kaphattak saját nemzetük múltjáról, volt, amiről nem is tudtak. A hazug történelemtanítás következménye, hogy 1956 megítélésében a magyar társadalom mindmáig nem egységes – mondta Ottó Péter.

„1956-ban a szabadság ugyan csak néhány napra adatott meg, de az akkor hozott véres áldozat nem volt hiábavaló. A magyarság példát mutatott hősiességből, önfeláldozásból az egész világnak, és még bukásában is tartást adott az itthon maradóknak...” *Petus Mónika* népviseletbe öltözve már dúdolta a „Fordulj kedves lovam” kezdetű nótát, amikor elhangzott,

hogy nemzeti öntudatunkat számtalan formában, így népdalokkal is meg tudjuk jeleníteni. *Ábrahám Enikő*, a Reguly Antal Általános Iskola nyolcadik osztályos tanulója A föl-földobott körül szavalt az 56-os kőnél, ahol az emlékező intézmények és szervezetek – a Magyar Honvédség 54. VP Radarezred Díszelgő Alegységének közreműködésével – elhelyezték koszorúikat. Felállt a díszőrség, rendőr, katona és tűzoltó egyszerre tisztelgett, miközben az MH Légió Zenekar előadásában elhangzott a Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország című dal.

„A magyarság példát mutatott hősiességből, önfeláldozásból az egész világnak, és még bukásában is tartást adott az itthon maradóknak...” – mondta ünnepi beszédében Ottó Péter polgármester

SÉTA A ZIRCI SZÍNHÁZBA

Az ünnepi műsor a Városházán folytatódott, ahol a III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási intézmény színházába nyerhettünk bepillantást a kellemes őszi séta után. 1, 2, 3, '56, '68... – már a mikrofonpróba is a műsor része volt. A világosítás, díszlet, a három főszereplő játéka együttesen méltó megidézése volt az 56 évvel ezelőtt történeteknek. Három fiatal forradalmár egy belvárosi lakás pincéjében értékeli a történeteket, számba veszik, hogy kik élhetnek még, s kik azok, akik a megtorlók áldozatai lettek, egyáltalán: hogyan tovább?... Aztán nekik is meg kell halniuk a szabadságért... A bélás fiatalok a műsor végén egyszerre mondták a kereszténység legismertebb imádságát és a magyar nép imáját a vértanúk emlékére. Hol a Miatyánk, hol a Himnusz sorai hallatszottak, a közönség pedig vastappsal jutalmazta a produkciót. A fiatalokat *Piller Csaba* készítette fel, a főszerepet *Hertner András, Opra Szabó Eszter* és *Váradi Henrietta* játszották.

Kelemen Gábor